

ते च यथा,—

“खेदः क्षमोऽथ रोमाश्च खरभङ्गोऽथ वेपथुः ।
वेपथुमश्रुप्रणय इत्यष्टौ सात्त्विका मताः ॥”

प्रणयो मूर्च्छा । इति भरतः ॥

सात्त्विकः, त्रि, (सत्त्वेन निर्वृत्तः । तेन निर्वृत्त-
मिति ठप् ।) सत्त्वगुणनिष्ठादितः । इत्यमरः ।

१।७।१६ ॥ सत्त्वं मनोगुण आश्रयो वा तेन
निष्ठादितः सात्त्विकः खेदादिः । सत्त्वशब्दात्

ऽधे कादिति षिकः । इति भरतः ॥ ७ ॥ सत्त्व-
गुणयुक्तः । तद्विवरणं यथा, गीतायाम् ॥२७॥

“यजन्ते सात्त्विका देवान् यत्तदर्थं च राजसाः ।
प्रेतान् भूतगणांश्चान्ये यजन्ते तामसा जनाः ॥”

सात्त्विकयज्ञो यथा, गीतायाम् । १७।११ ।
“अपलाकाङ्क्षिभिर्यज्ञो विधिदृष्टो य इष्यते ।

यद्यमेवेति मनः समाधाय स सात्त्विकः ॥”
सात्त्विकतपो यथा, तत्रैव । १७।१७ ।

“अहया परया तमं तपस्तत्त्रिविधं नरेः ।
अपलाकाङ्क्षिभिर्यज्ञैः सात्त्विकं परिचक्षते ॥”

सात्त्विकदानं यथा, तत्रैव । १७।२० ।
“दातव्यमिति यद्दानं दीयतेऽनुपकारिणे ।

देष्टे काले च पात्रे च तद्दानं सात्त्विकं स्मृतम् ॥”
सात्त्विकयोगो यथा, तत्रैव । १८।६ ।

“कार्यमिदं यत् कर्म नियतं क्रियतेऽर्जुन ।
सङ्गं त्यक्त्वा फलस्यैव स त्यागः सात्त्विको मतः ॥”

सात्त्विकज्ञानं यथा, तत्रैव । १८।२० ।
“सर्वभूतेषु येनैकं भावमव्ययीकृतं ।

अविभक्तं विभक्तैः तज्ज्ञानं विद्धि सात्त्विकम् ॥”

सात्त्विककर्म यथा, तत्रैव । १८।२३ ।
“नियतं सङ्गरहितमरागहेतवः कृतम् ।

अफलं सुना कर्म यत्तत् सात्त्विकमुच्यते ॥”
सात्त्विकदुष्टविषया, तत्रैव । १८।३० ।

“प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च कार्याकार्ये भयाभये ।
बन्धं मोक्षश्च या वेति दुष्टिः सा पार्थ सात्त्विकी ॥”

सात्त्विकी हृतिर्यथा, तत्रैव । १८।३३ ।
“हृत्वा यथा धारयते मनः प्रायेन्द्रियक्रियाः ।

योगेनासमिचारिण्या हृतिः सा पार्थ ।
सात्त्विकी ॥”

सात्त्विकसुखं यथा, तत्रैव । १८।३७ ।
“यत्तदग्रे विषमिव परिणामेऽन्ततोपमम् ।

तत् सुखं सात्त्विकं प्रोक्तमात्मदुष्टिप्रसादकम् ॥”
सात्त्विकपुराणानि यथा,—

“वेष्णवं गारुदीयश्च तथा भागवतं शुभम् ।
गारुडश्च तथा पाद्मं वाराहं शुभदर्शने ।

सात्त्विकानि पुराणानि विज्ञेयानि शुभानि वै ॥”
सात्त्विकस्तुतयो यथा,—

“वाग्निष्ठश्चैव हारीत आसं पाराशरं तथा ।
भारद्वाजं काश्यपश्च सात्त्विका मुक्तिदाः

शुभाः ॥”

इति पाशोत्तरखण्डे ३३ अध्यायः ॥

सात्त्विकप्रियाहारा यथा,—
“आशुः सत्त्वविकारोऽसुखप्रतीतिर्विवर्धनाः ।

रक्षाः क्षिप्वाः स्थिरा हृत्वा आहाराः

सात्त्विकप्रियाः ॥”

इति श्रीभगवद्गीतायाम् । १७।८ ॥

सात्त्विककर्मा कर्तृशब्दे सात्त्विकाहार आहार-
शब्दे च दृश्यः ॥

सात्त्विकी, स्त्री, (सात्त्वं सत्त्वगुणोऽस्य स्या इति ।
सात्त्व + ठप् । ङीप् ।) दुर्गा । इति शब्दरत्ना-

वली । पूणाविशेषः । यथा,—
“प्रारदी चण्डिकापूजा त्रिविधा परिगीयते ।

सात्त्विकी राजसी चैव तामसी चेति तत्
•श्रुत्य ॥”

सात्त्विकी जपयज्ञाद्यैर्नैवेद्येन निरामिनेः ।
महात्म्यं भगवत्पाद पुराणादिषु कीर्तितम् ।

पाठस्तस्य जपः प्रोक्तः पठेद्देवीमनाक्षया ॥
इति दुर्गातुष्टतत्त्वम् ॥

सात्म्यं, त्रि, सुखजनकम् । आत्मनो हितं कर्म
आत्म्यं आत्मेन सह वर्तमानं सात्म्यम् । इति

भैषज्यरत्नावली । (यथा, सुश्रुते । १।४५ ।
“सर्वप्रायश्चित्तं तस्मात् सात्म्यं क्षीरमिदो-

च्यते ॥”
“सात्म्यं नाम तद्वत् सातत्येनोपसंयमानसुप-

श्रिते । तत्र ये हृत्तत्क्षीरतेजसां सरससात्म्याः सर्व-
रससात्म्याश्च ते वनवन्तः क्षीरसहाः चिर-

जीविनश्च भवन्ति । कृत्स्निन्याः पुनरेक-
रससात्म्याश्च ये ते प्रायेणास्पवनाच्छास्त्रेणा-

सहाः अस्यायुषोऽन्यसाधनाश्च ॥” इति चरके
विमानस्थानेऽष्टमेऽध्याये ॥

“यो रसः कल्पते यस्य सुखाद्येन निवेदितः ।
आयामनातमन्यदा तस्मात्प्राप्तिरिति निर्दिशेत् ॥”

इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ३६ अध्याये ॥
स्त्री, देवत्वम् । यथा, भागवते । ६।१८।२०

“इन्द्रोऽयं प्रापिताः सात्म्या किं तत् साधु
कृतं हि ते ॥”

साक्ष्यम् । यथा, तत्रैव । ७।१०।४० ।
“वृषाश्चेत्यादयः सात्म्या हरेस्तस्मिन्नायं ययुः ॥”

सात्यकिः, पुं, (सत्यकस्यापत्यं पुमानिति । इप् ।)
हृत्विर्वाशेयसत्यकपुत्रः । स तु श्रीलक्ष्मणस्य

सारथिः । तत्पर्यायः । श्रेष्ठः २ श्रेष्ठेष्वा ३
शुशुषानः ४ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ योधः ५ ।

इति जटाधरः । (अयं हि अर्जुनस्य शिष्य
आसीत् भारतयुद्धे युधिष्ठिरपञ्चमाश्रित्य तस्य

युद्धं विधाय च हृतेऽपि निखिलवले वासुदेवेन
पाकवैद्ये सह जीवित आसीत् । तथाहि महा-

भारते अन्धत्यामवाप्ते । १०।६।४७ ।
“सप्त पाकवतः शेषा घातैराङ्गाद्यो वयम् ।

ते चैव भातरः पञ्च वासुदेवोऽथ सात्यकिः ।
अहश्च कृतवर्मा च क्षपः प्रारुहस्तथा ॥”

सात्वतः, पुं, (सत्ववर्मा भवः । अण् ।) वेदव्यासः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सात्वतस्य, पुं, (सत्ववत्या अपत्यं पुमान् । सत्व-
वती + ङक् ।) सत्ववतीसुतः । वेदव्यासः । इति

हज्जायुषः ॥

सादः, पुं, (सद + घञ् ।) विवादः । (यथा,
रघुः । ३।२ ।

“शरीरसादादसमग्रभूषणा .
सुखेनं सालस्यत क्षोभपाक्षुना ॥”)

शरत्त्वम् । गतिः । (यथा, दृढत्वचिह्नतायाम् ।
४६।६० ।

“यानं वाहविद्युक्तं यदि गच्छेन्न प्रजेच वाहन-
युतम् ।

राष्ट्रभयं भवति तदा चक्राणां सादभङ्गे च ॥”)
सादनं, स्त्री, (सद् + साध् + णिच् + क्त्वा ।)

सदनम् । इत्यमरटीकायां भरतः । (यथा,
महाभारते । १।१५४।२८ ।

“अहमेको नयिष्यामि त्वामद्य यमसादनम् ॥”)
सादनी, स्त्री, (सादने रोगा अनया । सद् +

णिच् + करणे क्त्वा । ङीप् ।) कटुकी । इति
राजनिर्घण्टः ॥

सादिः, पुं, (सद् गतौ + “वसिष्ठप्रियञीति ।”
उणा० ४।१२४ । इति इच् ।) सारथिः ।

इति हेमचन्द्रः ॥ योडा । इत्युणादिकोषः ॥
आवसन्नः । वायुः । इति संक्षिप्तसारोणादि-

हृतिः ॥
सादितः, त्रि, (सद् + णिच् + क्तः ।) विवादितः ।

(यथा, रघुः । ७।४४ ।
“ये सादिता कथितपूर्वकेतून्

तानेव सामर्षतया निजघ्नुः ॥”)
शरत्त्वप्रापितः । गमितः । इति आन्तसदृशातोः

क्तप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
सादी, [न] पुं, (सद् गतौ + णिच् ।) अन्धारुटः ।

इत्यमरः । २।८।६० । (यथा, रघुः । ७।४७ ।
“पूर्वं प्रहृतां न जघान भूयः

प्रतिप्रहाराचमभ्यससादी ॥”)
गजारोहः । रथारोहः । इति मेदिनी ॥

सादृश्यं, स्त्री, (सदृश्यस्य भावः । सदृश् + ण्यच् ।)
सदृशलम् । तद्विभले सति तद्वत्तभूयोऽस्मिन्वत्त्वम् ।

यथा, चन्द्रभिल्ले सति चन्द्रगताङ्गादकलादि-
मत्त्वं सुखे चन्द्रसादृश्यम् । इति सिद्धान्तसुक्ता-

वली ॥ ३ ॥ अथ सादृश्यानि । वैश्याः सर्पः १
अमरश्रेणिः २ । केशपाशस्य चामरः १ मयूर-

पुच्छः २ । धमिलस्य विधुमुहः १ अन्धकारः २ ।
सोमनास्य मेघः १ पश्याः २ दण्डः ३ । लला-

टस्य अष्टमीचन्द्रः १ फलकम् २ । कपोलस्य
चन्द्रः १ सुकुरस्य लम् २ । भुवोः खड्गः १

घनुर्धनिः २ रेखा ३ पल्लवः ४ वलिः ५ । दण्डोः
चकोरचक्षुः १ हरिश्चक्षुः २ मदिरा ३

खड्गः ४ अञ्जनम् ५ कुसुमम् ६ नीलपद्मम् ७
प्रोक्षीमस्यः ८ । कर्णस्य दोला १ पाशः २ ।

नासायाः वंशः १ केतकीपुष्पकण्टकः २ अशो-
सुखतूणीदः ३ चक्षुः ४ तिलपुष्पम् ५ दण्डः ६ ।

अधरस्य नवपल्लवम् १ विम्बपल्लवम् २ प्रवालः ३ ।
दन्तानाम् सुक्ताश्रेणिः १ कुन्दपुष्पम् २ दाडिम-

बीजम् ३ क्षीरकम् ४ । स्मितस्य ज्योतुषो १
पुष्पम् २ पीयूषम् ३ । आसस्य प्रसङ्गस्यः १